

MECBUR ETTİLER

Âşık Cemal DİVANI

Kaç yıldır elimde sakladım taş
Menzile atmaya mecbur ettiler
Beğenmedim yanlış olan gidişi
Deşifre etmeye mecbur ettiler

Zehirle doldurdum gönül tasımı
Kendim çektim elemimi yasımı
Tam üç sene çıkarmadım sesimi
Haksıza çatmaya mecbur ettiler

Bugün yarın geçsin ey olur dedim
Yarene ahbaba böyle söyledim
Sonunda sabrımı mızrak eğledim
Nağmerde batmaya mecbur ettiler

Nerde haksız varsa tuttu yolunu
Zincirledi ayağımı kolumu
Lal etmişim bülbül olan dilimi
Yutkunup ötmeye mecbur ettiler

Ayrılmadım dostu yürüyen rahtan
Korkar oldum bu suçtan bu günahahtan
On beş sene bekledim dergâhtan
Bırakıp gitmeye mecbur ettiler

Cemal Divani'yim bağrım okladım
Geleneği sevmeyeni çokladım
Cevherimi bir tenhada sakladım
Teneke satmaya mecbur ettiler

YATAMAM

Sabahattin KARADAŞ

Istrabım büyük benim
Cihan yatar ben yatamam
Zift döktüler ateşime
Ocak tüter ben yatamam

Alev düştü beşiğime
Koydu engel eşiğime
Hırsız ortak kaşığıma
Çalar çıpar ben yatamam

Adım atsam ileriye
Durmaz iter hep geriye
Düşse yolum her nereye
Çelme takar ben yatamam

Bir garip yolcuym yolda
Kârım vardı geçen yılda
Bu yıl ürün kaldı halda
Zarar satar ben yatamam

Gecem niye oldu gündüz
Gelgit aklıma güldünüz
Ben ayıkken siz öldünüz
Âhız tutar ben yatamam

Hancı isem yolcum olur
Rahat eder uzun kalır
Hürmet görür izzet bulur
Fitne katar ben yatamam

Akılda var ise emel
Rüyayla edilmez âmel
Kur-ân'dır âmele temel
Bid'ât sokar ben yatamam

Nurlu ışık bulduğum yol
İstikrarla aldığım yol
İlelebet kaldığım yol
Haydut tıkar ben yatamam

Çözmem ki he diyeyim
Anlatamam ne diyeyim
Göremem de ye diyeyim
Lokmam yutar ben yatamam

Lokmam helâl niye ölsün
Açık sofram her gün gelsin
Dilinde var zehir, bilsin
Her an kusar ben yatamam

Şüpheyile hiç bana bakma
Kaşığımda baldan lokma
Zehiri içine sokma
Bühtan yapar ben yatamam

Hakkakul'um al kanım var
Yoluna kurban canım var
Bize rehber Sultan'im var
Sîn'de yatar ben yatamam.